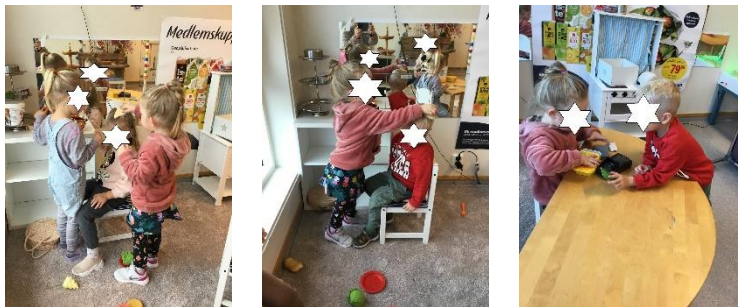

REFLEKSJONSBREV FOR NOVEMBER

Denne måneden har vi fortsatt med barnas møteplasser på avdelingen og hva som engasjerer dem. Hvordan bruker de møteplassene og oppstår det nye? Og hva med materialene? Leker barna ut materialene på nye måter og ser nye egenskaper ved de eller bruker de det udefinierbare på samme måte? Og hvilke rolle og plass har vi voksne i dette?

En av observasjonene vi gjorde var at vi så at kiosken/butikken ble gjort om til en frisørsalong der oppvask kosten ble brukt som børste og gaffelen er saks. Ei jente er frisør og ei annen er kunde. Den tredje jenta er hjelper og gir frisøren både saks og børste og sitter i kassen. Frisøren klipper og gjør sånn som mamma hadde sett på telefonen og gjorde bare «sånn og sånn». I kassen kommer en ny kunde og betaler med kort og kjøpte seg en *hamburger*. «*vi har masse vi selger her, også krem.*» «*Nå er du ferdig.*» «*Neste, værsegod.*» Nå bytter de på rollene og en ny frisør kommer til. «*værsegod Jonas, sett deg på stolen.*» «*jeg må bruke denne*», jenta viser frem en brødskive. «*dette er lompa jeg klipper etter.*» «*Nå er du ferdig.*» Etter denne lille episodebeskrivelsen så vi at materialene har mange egenskaper og kan brukes på flere måter, samtidig så vi både samarbeid, deling, turtaking, rollefordeling og en helt ny lek.

En annen observasjon som ble gjort var i «dinosaurkroken» der dinosaurene har reist på ferie og en ny bål plass ble til etter at mye av rolleleken til barna handler om tur og familie. Hanne og noen barn undret seg sammen hva og hvordan de kunne lage en bål plass, men med hjelp av noen rør og deler fra forskerrommet og litt ståltrå fikk de satt sammen til en bålstativ. «*Men vi må ha pølser på bålet*», «*og lomper.*» Hva skal vi bruke da? Sammen fant de tekstil, teppeprøver, heklede duker og saks. «*du klipper pølser Hanne*», «*og jeg lager pølser i lomper.*» En annen gutt legger tekstil på stubbene og sier: «*vi sitter på sitteunderlag*», mens den siste gutten henter en flaske og later som han tømmer vann over bålet. «*det må vi for ellers kan det brenne.*» Vi ser at i denne prosessen og undringen rundt det å lage noe barna er kjent med oppstår mange tanker, refleksjoner og masse kreativt skjer. Å være en aktiv voksen i denne prosessen er også viktig, samtidig som vi lar undringen og alle de ubesvarte spørsmålene ligge i luften mens vi leker.

«Å jobbe prosjekterende innebærer at vi er opptatt av barns medvirkning og følger dere ideer og impulser. Det er viktig at prosjektet lever i hverdagen og at det er synlig gjennom det fysiske miljøet.» Årsplan 23/24.

Etter et kreativt verksted på MUV der vi utforsket, prøvde og øvde med ulike materialer og fikk brukt vår kreativitet og fantasi på lik linje som vi håper og ønsker at barna får brukt sine egenskaper, tok vi med oss masse inspirasjon, tanker og refleksjoner om hvordan vi kan bruke materialene på nye møteplasser tilbake på Saturn. På et refleksjonsmøte delte vi tanker og ideer om hva vi hadde opplevd på MUV og reflekterte sammen om å finne en balanse som passet for oss og barnegruppa i forhold til materialene og dens egenskaper på nye møteplasser. Vi diskuterte litt frem og tilbake om forskerrommet; er dette et rom der barna har mulighet til å forske mye eller er det litt «oppbrukt»? Vi ser at flere barn blir fort ferdig der inne, mens de som fortsatt lar seg inspirere og engasjere blir mer opptatt av hva vi voksne tenker og undrer oss over. Og for at barn ikke skal la seg påvirke av oss eller at vi legger føringer vil vi fremover prøve å kun være tilstede der inne og dokumentere med bilder uten å spørre for mye hva barna gjør. All undring og deling av tanker og refleksjoner kan vi gjøre sammen i gjenkallingen av prosjektøkten. Vi har med bilder som er tatt fra prosessen barna var i og stiller oss spørsmål om hva barna var opptatt av og hvorfor de valgte akkurat de materialene de gjorde.

«Pedagogisk dokumentasjon tar utgangspunkt i hva barna kan og gjør, ikke hva barn ikke kan eller gjør.» Ann Åberg, 2015

Vi har denne måneden også sett litt på møteplassene vi allerede har, men som ikke brukes slik vi ønsker eller hadde tenkt. Har det noe med materialene som er der? Hva tilbyr vi barna? Hvorfor fenger det ikke? Dette er noe studenten også har undret seg over, sett på og observert. Hun har tatt utgangspunkt i lysbordet der hun har sett at det er lite aktivitet ved. Hva er det som gjør dette lite spennende? er det bordets plassering som utgjør dette? Hun flyttet lysbordet inn på forskerrommet der det ble ganske mørkt for at lyset fra bordet skal bli effektivt, og ved siden av satte hun et bord med ulike gjenstander, udefinerte materialer og

poser med forskjellig innhold som maling, fjær, vann og glitter. Det er lagt til rette for rollelek, samarbeid, utforskning og masse fantasi. Hvordan tar barna i mot dette? Ser de det magiske som skjer når lyset, mørket og fargene speiler i hverandre og fanger det rike utvalget av gjenstander og materialene gir? «Oj, det ble rosa vann». «Tror du der rosa vann hele tiden?» «Nei, det er det ikke» sier gutten. Det å introdusere nye ting på lysbordet lar det komme til sin rett. Ved å sette bordet på gulvet blir det mer tilgjengelig, det er lett å lene seg over, ha overblikk og det å leke uforstyrret skaper en magisk stund.

I **veien videre** vil gå enda mer i dybden på det vi har tatt med oss tilbake fra MUV. Hva er det vi sitter igjen med i forhold til møteplassene og det udefinerte? På MUV ble udefinerte materialer definert som «åpne materialer», der bakgrunnen er at noen av materialene kan være definerte, mens det i leken blir brukt udefinert. Hvilke rolle spiller farger og tema inn på de forskjellige møteplassene?